

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Kataríny Haškovej na neverejnom zasadnutí 20. júla 2010 v trestnej veci obvineného **J. H.**, pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/, písm. f/ Tr. zák., o dovolaní obvineného J. H. podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. J. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 23. apríla 2009, sp. zn. 23 To 2/2009, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. H. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 11. februára 2009, sp. zn. 1T 115/2008, bol obvinený J. H. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/, písm. f/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

dňa 27. marca 2008 v presne nezistenej dobe v čase od 22.00 hod. do 24.00 hod. v obývačke bytu na ul. L. v H., po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol J. V., nar. X. tak, že ho opakovane najmenej trikrát päšťou udrel do oblasti tváre, povalil

ho na podlahu a najmenej trikrát udrel predmetom pevnej konzistencie pravdepodobne nohou stoličky do oblasti hlavy a následne mu dupol na hrudník a brucho, čím mu spôsobil mnohopočetné tržnozmliaždené rany v oblasti hlavy, tváre, hrudníka a brucha, ktoré zranenia mali za následok krvácanie pod tvrdú a mäkkú plenu mozgovú, krvácanie do mozgových komôr, poúrazový opuch mozgu a viedli k zlyhaniu riadiacej centrálnej nervovej sústavy a smrti poškodeného J. V., pričom skutku sa dopustil na osobe vyššieho veku a chorej osobe, pretože J. V. mal v čase útoku 61 rokov a bol invalidnou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím.

Za to mu bol uložený podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky a to v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.

Na podklade odvolania obvineného proti uvedenému prvostupňovému rozsudku Krajský súd v Trenčíne uznesením z 23. apríla 2009, sp. zn. 23 To 2/2009, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený J. H. písomným podaním z 22. februára 2010 (doručeným súdu prvého stupňa 5. mája 2010) prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. J. G. dovolanie.

Dovolateľ sa ním domáhal zrušenia uznesenia Krajského súdu v Trenčíne v celom rozsahu s tým, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa podané dovolanie opiera. Zároveň navrhol, aby dovolací súd podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal vec krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Pochybenie krajského súdu vidí v tom, že vykonaným dokazovaním nebola vyvrátená jeho obhajoba, že fyzický útok voči poškodenému nevedol s úmyslom ho usmrtiť a teda nebola preukázaná subjektívna stránka trestného činu, z ktorého bol uznaný za vinného. Namietol, že na jej preukázanie nestačí len zistenie, že predmetom pevnej konzistencie útočil aj na hlavu poškodeného, ale je potrebné vychádzať zo širších okolností, za ktorých k útoku došlo. Podľa jeho názoru, subjektívna stránka uvedeného trestného činu nebola preukázaná ani vo vzťahu k ustanoveniam § 139 ods. 1 písm. e/ a písm. f/ Tr. zák.

Z týchto dôvodov krajský súd nepostupoval správne a v súlade so zákonom, keď jeho konanie právne posúdil ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/, písm. f/ Tr. zák. a preto je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Nesprávny bol aj postup okresného súdu na hlavnom pojednávaní, keď svedka A. a znalca MUDr. A. H. vypočul dvakrát bez toho, aby o ich opätovnom výsluchu 16. januára 2009 bol upovedomený obhajca obvineného (upovedomený nebol ani prokurátor). Na ich výsluch tak bol pripravený len súd čo mohlo zásadným spôsobom ovplyvniť skutkové zistenia predmetnej veci. Svojím postupom súd nerešpektoval oprávnené záujmy obvineného v zmysle § 253 ods. 1 Tr. por. a spochybnil zásadu kontradiktórnosti procesu. Prvostupňový súd pred opätovným výsluchom svedka a znalca nezistil stanovisko strán konania a to ani na hlavnom pojednávaní pričom zásadným bol najmä výsluch znalca. Vytýkaným postupom súdu prvého stupňa boli podľa jeho názoru splnené aj dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Trenčíne.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedla, že ani jeden z dovolacích dôvodov nebol splnený a preto dovolanie obvineného navrhla ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľom namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnené neboli.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu (písm. c/),

rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (písm. g/),

rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. dôvody podľa ods. 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva odvolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Z obsahu odvolania obžalovaného (z 22. apríla 2009, doručeného odvolaciemu súdu 23. apríla 2009, č. l. 469), ktoré proti citovanému rozsudku okresného súdu podal prostredníctvom obhajcu a na podklade ktorého krajský súd rozhodol dovolaním napadnutým uznesením možno zistiť, že obvinený v ňom rozoberá dôkaznú situáciu existujúcu vo veci, hodnotí vykonané dôkazy, ale skutočnosti predstavujúce dovolacie dôvody uvedené v § 371

ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. nenamietal, hoci mu tieto okolnosti boli známe už v pôvodnom konaní.

Z týchto dôvodov ako aj z dôvodu, že dovolanie nepodal Minister spravodlivosti Slovenskej republiky najvyšší súd dospel k záveru, že dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. uvedené v dovolaní obvineného v posudzovanom prípade nie je možné použiť.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z tohto ustanovenia vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani neúplnosť skutkových zistení ani nesprávne hodnotenie dôkazov a podobne. Rozsah jeho prieskumnej povinnosti je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané. Prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho dôsledne vychádza zo zásady, že trestné konanie je založené na princípe dvojinstančnosti. Dovolanie ani prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu nenahradzuje riadne opravné prostriedky ani iné mimoriadne opravné prostriedky, ktorých uplatnením možno riešiť niektoré nedostatky v skutkových zisteniach. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu teda nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 5 Tr. por. ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 6 Tr. por., pretože to sú otázky upravené normami procesného práva a nie hmotným právom. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd v treťom stupni, kde nemožno znovu vytvárať či zásadne meniť skutkové zistenia. Právna úprava spôsobu rozhodovania najvyššieho súdu predpokladá, že v tomto konaní nebude dokazovanie vykonané vôbec alebo len celkom výnimočne v značne obmedzenom rozsahu a zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní (§ 379 ods. 2 Tr. por.).

Skutková veta tak, ako bola ustálená obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd dospel k záveru, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnený nebol a preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. júla 2010

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová